

مزگهفت

پهوشا سه له فان د هه یقا په مه زانیډا

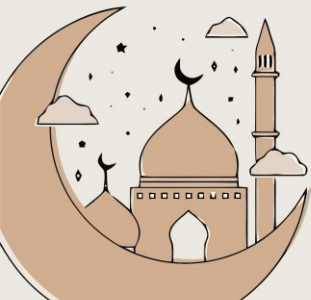
بهره فکرن:

پسکا زانستر ل ده زگه هر

مدار الوطن

وهرگپران و لن زیده کرن:

سیروانج مصدر صالح

بسم الله الرحمن الرحيم

خۆشک و براین موسلمان ... سلاق و دلۆقانی و
به ره که تین خودی ل سهر هه وه بن.

سو پاسی هه می بو خودایی پر دلۆقان بن، نه و خودایی
ژییی مه در یژ کری و نه م گه هاندینه فی هه یفا پیروژ و پری
به ره که ت، وه رزی ب ده سته نینانا خیران، نه فرۆ که فرمان
ژ بانئ ژووری و ژ ده ف چیکه ری نه رد و نه سمانان
دهر که فت کو ده رگه هیئ به حه شتی بهینه فه کرن و
دهر گه هیئ جه هه نه می بهینه گرتن، یا نیلاهی نه فه چ
نیعمه ته، نه فه چ هه لکه فتا هنده یا مه زن هه تا خودی ژ بهر
وی فی فرمانی ل مه لایکه تین خو یین قه در گران بکه ت.
نه فرۆ که فرمان ژ ده ف خودی هات کو شه یطانیئ
نه جنه یان بهینه گریدان، دا ژ بهر فی هه لکه فتا مه زن
خرابییا وان د نه ردیدا کیم بیت، یا ره ب نه فه هه می ژ بهر
چییه؟ به رسف نه فه یه کو میه هانه کی قه در گران یی هاتی و
دی سه ره دانا مالین مه هه مییان که ت، نه ف میه هانه ژ
نه ردی نه هاتییه، به لکی نه ف میه هانه ب قه در و بهاگران
یی ژ ده ف خودی هاتی، یی ژ ده ف چیکه ری من و ته و
هه می تشتان هاتی، یی ژ ده ف وی خودایی هاتی یی
هه می تشت د ده ستیدا، خودی ژ بهر هاتنا فی میه هانه
دی قان فرمانین مه زن ده ت، ده رگه هیئ به حه شتی فه که ن،

دهرگه هیڼ جهههه مۆ بگرن، شهیطانان گریدهن. نارامی و تهناهی دی ب سهر هه می رهخ و دۆراندا هیت، هوین دزانن نه می بهحسی کیژ میهقانی دکهین، نه می بهحسی هاتنا هه یقا رههه زانی دکهین، هاتنا وهرزی ب دهسته نینانا خیر و بهره که تی، هاتنا وهرزی به لاقبوونا خوشی و تهناهی و نارامی و دلۆقانییی.

ژ بهر هندی ژی ده می نه ف میهقانی قه درگران دهات، که یف و خوشی ب سهر سه له فیڼ قی نوممه تیدا دهات، پیغه مبه ری خودی ﷺ دا به ری خو ده ته سه حابیین خو و قی مزگینیا هنده یا مه زن ده ته وان، مزگینیا هاتنا هه یقا رههه زانی، هه یقا بدهسته نینانا به حه شتی و رزگار بوونا ژ ناگری جهههه مۆ، دا بیژیته وان:

((قَدْ جَاءَكُمْ شَهْرُ رَمَضَانَ ، شَهْرٌ مُبَارَكٌ افْتَرَضَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ صِيَامَهُ ، يَفْتَحُ فِيهِ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ ، وَيَغْلُقُ فِيهِ أَبْوَابُ الْجَحِيمِ ، وَتَغْلُ فِيهِ الشَّيَاطِينُ ، فِيهِ لَيْلَةٌ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ، مَنْ حُرِمَ خَيْرَهَا فَقَدْ حُرِمَ)) [صححه الألباني].

نانکو: ((نه فه هه یقا رههه زانی هاته د نا ف هه وه دا، هه یقه کا پیروۆ و موباره که، خودی گرتنا رۆژیین وی ل سهر هه وه فه رزکرییه، د قی هه یقیدا دهرگه هیڼ به حه شتی دهینه فه کرن و دهرگه هیڼ ناگری جهههه مۆ دهینه گرتن،

شەيطان ژى دەينه گريدان و زنجيركړن، شه قهك يا د قى
هه يثيدا هه ي ب خيتر و بهاتره ژ هزار شه فان، هه ر كه سى
ژ خيرا قى شه قى بيبار بوو، نه قه ب راستى ژى نه و ژ خيتر
و باشيى هه ميبى بيبار بوو).

سه له فين قى نوممه تى ژى كو باشتري مروف بوون، ب
دروستى بهايى قى هه يقى دزاني، دزاني چ هه يقه كا مه زن و ب
بهايه، ژ بهر هندى ژى وه كى موعه لايى كورى فه ضلى
دبيژيت: ب شهش هه يشان بهرى رهمه زان بهيت سه حابييان
دوعا ژ خودى دكرن و دگوت ((اللهم بلغنا رمضان)) نانكو: ((يا
رهبى تو مه بگه هينه هه يقا رهمه زانى)) و شهش هه يشان پشتى
هنگى ژى دوعا ژ خودى دكرن كو خودى وان روژى و
عيباده تى وان ده يقا رهمه زانيدا كرى ژ وان قه بويل بكه ت.

نه ز قى نامى بو هه وه فريدكه م كو يا تژى خه ريبى و
سلاقيى گهرمه، ب دله كى تژى حه ز ژيكرنا هه وه تيدا
فريدكه م، دوعا ژ خودى دكه م نه و مه هه ميبان پي كقه ل
به حه شتا خو كوم بكه ت، ب هه لكه فتا هاتنا هه يقا رهمه زانى
نه ز قى شيره تى ناراسته ي هه وه يين هيژا دكه م وه ك
ديارييه كا بچويك ژ ده ف من بو هه وه، هيقييا من نه وه
هوين قى دياريى ب سنگه كى به رفره هقه ژ من وه ربگرن و
هوين ژى ب هه مان شيوه شيره تان ل من بكه ن، خودى
هه وه ب پاريزيت و ل بن چاقديرييا وى بن.

چاوا پیدشوازیی ل هه یفا ره مه زانی یا پیروژ بکهین؟

خودی که ره م دکهت و دبیزیت: ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ
الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ
الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ﴾ [البقرة: 185]، نانکو: ((هه یفا ره مه زانی
یا کو خودی د شه فا وی یا ب بهادا دهست ب نینانه خوارا
قورنانی کری؛ دا بو مروژان ببیته رینیشاندەر، نیشانیین
ناشکه رال سهر هیدایه تا خودی و ژیکجودا کرنا د ناقبه را
راستیین و نه راستیین تیدا هه نه)).

خۆشک و برایین هیژا:

خودایی مه زن هه یفا ره مه زانی ب گه لهك باشی و
تایبه تمه ندییان ژ هه یقیین دی جو دا کرییه، ژ وان ژی:

○ ل دهف خودی بیهنا دهفی روژیگری ژ بیهنا مسکن
خۆشتره.

○ مه لانیکهت بهردهوام داخوازا ژ بیهنا گونه هیین روژیگران ژ
خودی دکهن هه تا نه و روژییا خو دخۆن.

○ شیطان دهینه گریدان.

○ ده رگه هیین بهحه شتی دهینه فه کرن و ده رگه هیین
جه هه نه می دهینه گرتن.

○ شه فا ب بها (لیلة القدر) یا د قی هه یقییدا هه ی کو ب
خیرتر و باشتره ژ هزار هه یقان، هه ر که سی ژ خیرا

وئ بېبار بوو؛ نهفه نهو ژ خيړ و باشيږ ههميږ
بېبار بوو.

○ ل دويمهيك شهقا رهمه زانئ خودئ ل رږوژيگران
دبووريت.

○ دهه يقا رهمه زانيدا ههر شهف خودئ هندهك كه سان
ژ ناكري جههنه من نازا دكهت.

څيچا گه لي خوښك و برايښ هڼا: نهري هه يقه كا نهف
سالوخهت و تايبه تمه نديښ وئ بن، نه م چاوا و ب چ
پيشوازيږ لئ بكهين؟ ب مژويلبوونا ب ياري و
شه څيږيښ دريژ، يان ژي ب هاتنا وئ دلگران بين و يا ل
بهر مه گران بيت، نه م خو ب خودئ د پاريزين ژ څي
ههميږ.

به لي پا مروڅي باش دي ب تهوبه كا (نه صوح) و زڅرينا
بو لايي خودايي خو پيشوازيږ ل څي هه يقا پيروز كهت،
دي كاري خو كهت څي دهرفه تي ژ خو نه كهت و ب
باشترين شيوه بكاربښت، ده مين خو ژ قه ستا نابهت و دي
ب كاريښ باشقه مه زيڅيت، دوعا ژ خودئ دكهين نهو
هاريكارييا مه بكهت ل سهر كرنا عباده ته كي باش و مه زن
د څي هه يقيدا.

نوکه ژى خوښک و براین هیژا، که ره مکه نه شه
 بو هوه گرنګترین کار و عیباده تین د رهمه زانیدا
 گه له ک پدشتر استګرن ل سهر دهیته کرن کو
 مروقی موسلمان بو خو بکهت و ژ ده ست نه دهت:

1. روژیګرتن:

پیغه مبه ری خودی ﷺ د بیژیت:
 ((كُلْ عَمَلِ ابْنِ آدَمَ يُضَاعَفُ، الْحَسَنَةُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا، إِلَى سَبْعِ
 مِائَةِ ضِعْفٍ، يَقُولُ عَزَّ وَ جَلَّ: إِلَّا الصَّوْمَ؛ فَإِنَّهُ لِي، وَأَنَا أَجْزِي
 بِهِ، يَدَعُ شَهْوَتَهُ وَطَعَامَهُ مِنْ أَجْلِي. لِلصَّائِمِ فَرْحَتَانِ: فَرِحَةٌ عِنْدَ
 فِطْرِهِ، وَفَرِحَةٌ عِنْدَ لِقَاءِ رَبِّهِ. وَخَلُوفٌ فِيهِ أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ
 رِيحِ الْمِسْكِ)). [أخرجه البخاري و مسلم].

نانکو: ((خیرا هه می کارین مروقی بین باش زیده
 دبیت، خیر ب ده هایه و هه تا هه فسه دان ژى دچیت،
 خودی دبیژیت: روژی تینه بیت، نه و بو منه و نه ز دی
 جزایی وی ده مه روژیګری، هه ز و خوارنا خو ژ بهر من
 دهیلت. روژیګری دوو که یف بین ههین: که یفه ک ل
 ده می مه غره ب روژییا خو د شکینیت، و که یفه ک ل ده می
 دچیته دیدارا خودایی خو و ل ده ف خودی بیهنا ده فی
 روژیګری ژ بیهنا مسکی خوشتره)).

ههروهسا پيغه مبهري خودي ﷺ د بيژيت:
 ((مَنْ صَامَ رَمَضَانَ، إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا
 تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ)) [أخرجه البخاري و مسلم].

نانکو: ((هه ر که سي رۆژييين هه يثا ره مه زاني بگريت،
 باوه ري پي هه بيت و بو خو ب خير هژمار بکته، گونه هيئن
 وي يئن بووري دي بو هيئه ژيبرن)).

گومانين تيذا نينه کونه ف خيرا هنده يا مه زن بو وي
 که سي نابيت يي ب تني خو ژ خوارن و فه خوارني دوير
 کري، به لکي وه کي پيغه مبهري خودي ﷺ گوئي:

((مَنْ لَمْ يَدَعْ قَوْلَ الزُّورِ وَالْعَمَلَ بِهِ ، فَلَيْسَ لِلَّهِ
 حَاجَةٌ بَأَنْ يَدَعَ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ)) [أخرجه البخاري].

نانکو: ((هه ر رۆژيگره کي گوئين کريت و دره وان و
 کارکرنا ب وان نه هيليت، هنگي بلا بزانيت خودي چ
 مننه ت ب وي نينه نه و خوارن و فه خوارنين خو بهيليت)).

ديسان پيغه مبهري ﷺ د بيژيت: ((الصَوْمُ جُنَّةٌ ، فَإِذَا
 كَانَ أَحَدُكُمْ صَائِمًا فَلَا يَرْفُثْ وَلَا يَجْهَلْ ، فَإِنْ أَمْرُ
 شَاتَمَهُ أَوْ قَاتَلَهُ فَلْيَقُلْ إِنِّي صَائِمٌ)) [أخرجه البخاري و مسلم].

نانکو: ((رۆژي پاريزه ره بو مروفي موسلمان، فيجا نه گه ر
 نيک ژ هه وه يي ب رۆژي بوو، هنگي نه بلا گوئين کريت
 بيژيت و نه بلا خه بسه و قه ره بالغي و قه ره شى بکته، و

نه گهر كه سه كى خه به رهك گوتى يان خوړا كيشايى دا شه رى
وى بكه ت؛ وى ده مى بلا بيژيته وى: نه ز يى ب روژيمه)).

2. نقيژين شه قى:

پيغه مبه رى خودى ﷺ د بيژيت: ((مَنْ قَامَ رَمَضَانَ،
إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ)) [اخرجه البخاري
و مسلم].

نانكو: ((هر كه سى شه قين هه يقا ره مه زانى رابيت و
نقيژين شه قى بكه ت، باوه رى پى هه بيت و بو خو ب خير
هژمار بكه ت، گونه هين وى يين بوورى دى بو هينه
ژيبرن)).

خودى كه ره م دكه ت و د بيژيت: ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ
الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ
الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ﴿٦٣﴾ وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ
سُجَّدًا وَقِيَامًا﴾ [الفرقان: 63 - 64]، نانكو: ((و به نسيين
خودى يين چاك رحه ت ل سه ر عه ردى ب ريڅه دچن و
خو مه زن ناكهن، نه گهر نه زان و بى نه قل خه له ت د گهل
وان ناخستن، نه و ب گوتنه كا جوان به رسفا وان دده ن و
وه سا د گهل وان دناختن كو پى ژ گونه هى ب سلامه ت بن
- و نه ون يين ب شه قى گه له ك نقيژان دكه ن و ژ دل
دوعايان ژ خودايى خو دكه ن، ب خو شكاندنه رادبن و بو
وى دچنه سوجدى)).

نقیژین شه فی کاری به رده و امی پیغه مبه ری خودی ﴿﴾
 و سه حابیین وی (خودی ژ هه مییان رازی بیت) بوو،
 عانیسا (خودی ژی رازی بیت) دبیزیت:

((نقیژین شه فی نه هیله، چونکی پیغه مبه ری خودی
 ﴿﴾ نه و نه دهیلان، و نه گهر جاره کنی نه ساخ با یان سست و
 خاف ببا دا روینشتی که ت)).

عومه ری کوری خه طابی (خودی ژی رازی بیت)
 هندی خودی قیابا ب شه فی نقیژ دکرن، هه تا ده می شه ف
 ب نیقی دبوو؛ وی ده می دا که س و کارین مالا خو ژ خه و
 هشیار که ت و بیژیته وان: رابن نقیژین شه فی بکه ن، رابن
 نقیژین شه فی بکه ن... و دا فی نایه تی خوینیت: ﴿وَأْمُرْ
 أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ
 نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى﴾ [طه: 132]، نانکو: ((و تو -
 نه ی موحه ممه د - فه رمانا ب نقیژی ل مروقیین خو بکه و
 بیهنا خو ل سهر کرنا وی فره ه بکه، نه م پرسیارا چ مالی ژ
 ته ناکه یین، نه مین رزقی دده یینه ته. دویمه ییا چاک د
 دونیایی و ناخره تیدا بو خه لکنی ته قواییه)).

عه بدوللاهی کوری عومه ری ژی نه ف نایه ته دخواند:
 ﴿أَمَنْ هُوَ قَنِتٌ ءَأَنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ
 الْآخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ﴾ [الزمر: 9]، نانکو: ((نه ری
 نه ف کافری خو شییی ب کوفرا خو دبه ت چیتره یان نه وی

په‌رستنا خودایځ خو دکه‌ت و گوهدارییا وی دکه‌ت، ده‌می
شه‌فی ب کرنا نثیژانته دبۆرینیت بو خودی رابیت و
دروینیت، ژعه‌زایا ناخره‌تی دترسیت و هیقییا دلوقانییا
خودایځ خو دکه‌ت؟)) و پاشی دگۆت: ((و نه‌فه عوسمانی
کورئ عه‌فانی بوو خودی ژئ رازی بیت)).

نبن نه‌بو حاته‌م ژئ دگۆت: ((عه بدوللاهئ کورئ
عومه‌ری نه‌ف چه‌نده گۆت، چونکی میرئ باوه‌رداران
عوسمانی گه‌له‌ک نثیژین شه‌فی دکرن و گه‌له‌ک قورنان ب
شه‌فی دخواند، هه‌تا وی راده‌ی جار هه‌بوویه وی قورنان د
رکاعه‌ته‌کییدا دخواند)).

هه‌روه‌سا ژعه‌لقه‌مه‌یی کورئ قه‌یسی ده‌یته‌فه گوهاستن
کو دبیزیت: شه‌فه‌کی نه‌ز د گه‌ل عه بدوللاهئ کورئ
مه‌سعوودی (خودی ژئ رازی بیت) مامه‌فه، فیجا ده‌ستپیکا
شه‌فی رابوو و نثیژین شه‌فی کرن، فیجا وی وه‌کی وی
خواندنا نیمام و پیشنقیژ ل مزگه‌فتا تاخی خو دخوینیت
قورنان دخواند؛ ب دلئ خو د خواند و ده‌نگئ خو پئ خوش
نه‌دکر، هه‌ما وه‌سا قورنان دخواند که‌سین ل دۆرین وی
گوهلئ دبوو به‌لئ ده‌نگئ خو ب خواندنئ خوش نه‌دکر.

ديسان د فه‌رمووده‌یا سانیی کورئ زه‌یدیدا هاتییه کو
گۆتییه: ((پیشنقیژ دا ب سه‌دان نایه‌تان خوینیت، هه‌تا وه
ل مه‌دهات مه‌ خو هندی هند نثیژ دریز دکر مه‌ خو ل

سهر گوپالی دگرت، گوت: و نهوان نقيژ نه دهیلا هه تا هه تا دبوو ده می نقيژا سپیدی)).

هشيار كرنهك: براي موسلمان: پيدفييه تو ته راويحيين خو د گهل پيشنقيژي ته مام بكه ي هه تا ژ وان كه سين فهرمووده ي به حسكري به ييه هژمارتن، چونكي پينغه مبهري گوتيه: ((مَنْ قَامَ مَعَ إِمَامِهِ حَتَّى يَنْصَرِفَ، كُتِبَ لَهُ قِيَامُ لَيْلَةٍ)) [رواه أهل السنن].

نانكو: ((ههر كه سي د گهل پينشقيژي ته راويحان بكه ت هه تا پيشنقيژ ب دويمهيك دهيت: هنگي دي بو وي ب نقيژين شه ق هينه هژمارتن و ههر وه كي وي شه ف ساخري)).

3. خير و صه ده قه:

پينغه مبهري خودي ﷺ مهردترين كه س بوو، مهردينيا وي ژي ل ره مه زاني ژ هه مي ده مين دي پتر بوو و نهو ژ بايي بله ز دهيت ژي بله زتر بوو بو مهرديني... د پينغه مبهري خودي ﷺ د گوتنه كا خودا دبيژيت: ((أَفْضَلُ الصَّدَقَةِ، صَدَقَةُ رَمَّانَ...)) [أخرجه الترمذي عن أنس].

نانكو: ((باشترين خير و صه ده قه، نهوه يا ل هه يشا ره مه زاني دهيته كرن...)).

زهیدئ کورئ نهسله می ژ بابئ خو ڤه دگوهیژیت کو
 گوتیه: من گوھ ل عومه رئ کورئ خه طابی (خودئ ژئ
 رازی بیت) بوو دگوت: پیغه مبه رئ خودئ ﷺ ڤه رمان ل
 مه کر نه م خیر و صده قان بدهین و دهمئ نه ڤه ڤه رمانه ل
 مه کری من هنده ک مال و سامان هه بوو، ڤیجا من د گهل
 خو گوت: نه گهر جاره کئ نه ز بشیم د به را به را نه بو به کری
 (خودئ ژئ رازی بیت) را بکه م، دئ نه و رۆژ نه ڤرۆکه
 بیت. گوت: ڤیجا نه ز هاتم و من نیڤه کا مالئ خو نینا،
 پاشی پیغه مبه رئ خودئ ﷺ گوته من: ((ته چ بو مالا خو
 هیلا؟)) من گوتئ: من ب ته مه ت وی هیلا، پاشی نه بو به کر
 هات و مال و سامانئ خو هه می د گهل خو نینا، پیغه مبه رئ
 خودئ ﷺ گوته: ((ته چ بو وان هیلا؟))، وی گوت: من
 خودئ و پیغه مبه ر یین بو وان هیلین، من ژئ گوت: نیدی
 خو نه ز بو تشته کی به ریکانه و هه ڤرکییی د گهل ته ناکه م.
 دیسان ژ طه لحه یئ کورئ یه حیایی کورئ طه لحه ی
 دهیته ڤه گوهاستن کو گوتیه: داپیرا من سه عدیا کچا
 عه و ڤئ مه ریه ی گوته من کو: جاره کئ طه لحه یئ کورئ
 عو به یدوللاهی هاته ده ڤ من و یئ دامایی بوو، من ژئ
 گوتئ: نه ڤه ته خیره نه ز یا دبینم تو یئ دامایی؟ و من
 گوتئ: نه رئ ته خیره، نه رئ نه ز دئ شیم ب ره نگه کی
 هاری ته که م؟ گوت: نه خیر، و باشترین هه ڤرینی بو من.

من ژى گوتى: پا نهفه ته خیره تو یی داماى؟ گوت: مال و سامانى من یی زیده بووی و قی چندی یا بو من نهخوش کری، من گوتى: چ ناریشه نینه، ل سهر که سین پیدقی دابهش بکه. گوت: نینا وی نهو مال دابهشکر ههتا دهره مه کن ب تنی ژى ژى نهماى، طه لحه یی کورئ یه حیای گوت: من پرسیارا خه زنه دارئ طه لحه ی کر کا نهو مالئ وی کریهه خیر و صهدهقه چهند بوو؟ وی گوت: چارسه د هزار بوون.

قیجا خوْشک و براین من، خیر و صهدهقه د هه یفا ره مه زانیدا تایبه تمه ندییا خو یا هه ی و لهزی د کرنا ویدا بکه، بزاقان بکه ل دویف رهوش و پیچیبوونا خو قی چندی نه نجام بده ی، دانا خیر و صهدهقه یان ژى گه لهک شیواز و جور هه نه، ژ وان ژى:

أ. دانا خوارنى: خودایى مه زن دهیته که ره مئ و دبیریت:

﴿وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا

﴿٨﴾ إِنَّمَا نَطْعِمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا

شُكْرًا ﴿٩﴾ إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبَّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ﴿١٠﴾

فَوَقَّهْمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّهْمُ نَصْرَةً وَسُرُورًا ﴿١١﴾

وَجَزَّاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ﴿﴾ [الإنسان: 8 - 12]، نانکو:

((و نهو د سهر قیان و پیدقییا وان را بو خوارنى نهو وی دده نه وی هه ژارئ چ نه بیت و نه شیت چ که دان بو خو بکهت و وی

زاروکی بابی وی مری و نهو هیلایه بی مال و نهو نیخسیری د شهردا هاتییه گرتن چ کافر بیت یان نه * و نهو د دلین خودا دبیزن: ههما بو کناری خودی و دا نهو ژ مه رازی ببیت، نه م قهنجیی د گهل ههوه دکهین، مه چ بهرامبر ژ ههوه نه قیت و مه ره ما مه نهو نینه هوین مه دحین مه بکهن یان سوپاسییا مه بکهن * هندی نه مین نه م ژ روزه کا دژوار ژ خودایی خو دترسین یا کو ناقچاف تیدا تیک دچن و دبنه گری، ژ بهر کریتی و دژواریا وی رژی * فیجا خودی نهو ژ تهنگافیین وی رژی پاراستن و دیمین وان جوان و گهش کرن و دلین وان تهنا و کهیفخوش کرن * و ژ بهر صهبرا وان ل سهر خیری ل دونیایی کیشای جزایی وان کره به حه شته کا مه زن و نهو نارمیش نه رم تیدا دکه نه بهر خو).

سه لهف و پیشیین چاک گه لهک د رژدبوون ل سهر دانا خواری و تیرکرنا موسلمان و وان نهف کاره ل پیش گه لهک عیباده تین دی دنیخست، چ نهفه ب تیرکرنا زکه کی برسی بایه یان تیرکرنا برایه کی چاک بایه، فیجا مه رج نینه نهو که سی تو خواری دده بی که سه کی هه ژار بیت، پیغه مبه ری خودی ﷺ دبیزیت: ((أَيُّهَا النَّاسُ أَفْشُوا السَّلَامَ وَأَطِعُوا الطَّعَامَ وَصَلُّوا الْأَرْحَامَ وَصَلُّوا بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ نِيَامٌ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِسَلَامٍ)) [رواه أحمد و الترمذي و صححه الألباني].

نانکو: ((گهلی خه لکی، سلاقئ د ناف خودا به لاق
بکهن و خوارنئ بدهن و به ندکئ مروڤاینیی بگه هینن و
نه پرچینن و ب شهقئ ده می خه لک یئ نقستی هوین
نقیژان بکهن، نه گهر هه وه نه فه کر؛ دی ب سلامه تی چنه
به حه شتی)).

هندهك سه له فان ژئ دگوت: نه گهر نه ز ده هه هه قالین
خو گازی بکه م و خوارنه کا نه و چه ز ژئ دکهن بده مه وان،
ل ده ف من خو شتر و باشتره ژ هندی نه ز ده ه کورین
نیسماعیلی نازا بکه م.

گه لهك ژ سه له فیئ قئ نوممه تی فتارا خو ب تنئ
نه دخوار، به لکی دا چیت وی خوارنئ به ت و د گهل
که سین نی تیم و هه ژار و به له نگاز دابه شکه ت و پی کفه
خون، ژ وان سه له فیئ نه ف چه نده دکر: عه بدوللاهی
کورئ عومه ری (خودی ژئ رازی بیت) و داودی طانی و
مالکئ کورئ دیناری و نه حمه دی کورئ حه نبه لی.
عه بدوللاهی کورئ عومه ری ژئ نه گهر د گهل نی تیم و
هه ژار و به له نگازان نه با؛ فتارا خو نه دکر، فیجا هندهك
جاران دا زانیت کو نه و نی تیم و هه ژار و به له نگاز یین
هاتین، به لی که س و کارین مالا وی نه و یین زقراندین و
نه هیلایه بهینه ده ف وی، له وا جارین هوسا وی شه قئ وی
فتار نه دکر))

هندهك ژ سهله فين نوممه تي ژى هه بوون خوارن ددا
 برايین خو يين موسلمان و نه و يي ب رۆژي، دا روينيته
 خوار و خزمه تا وان كهت و تشتي وان دقيت بو به رده ست
 كهت، ژ وان ژى: حه سه ني به صري و عه بدوللاهي كوري
 موباره كي.

نه بو سواري عه ده وي دبيژيت: ((هندهك زه لام د ناڤ
 به نو عه ديياندا هه بوون كول قئ مزگه فتئ نقيژ دكر، خو
 جاره كا ب تنئ ژى وان فتارا خو ب تنئ نه كرييه، نه گهر
 كه سهك ديتبا د گهل فتاري بكهت دا پيڤكهه خو، نه گهر
 نه ديتبا؛ دا خوارنا خو هه لگريت و نينيته مزگه فتئ و د
 گهل خهلكي خوارني خو و خهلك ژى د گهل وي
 خو)).

عيباده تي دانا خوارني ب خو ژى گهلهك عيباده تين
 دي ژي دچن، ژ وان ژى: په يدا بوون و زيده بوونا ثيان و
 هه ز ژيكرني د ناڤه را ته و وان برايین ته خوارن دايي،
 نه فه ژي دي بيته نه گه رهك بو چوونا به حه شتي: هه روه كي
 پيغه مبه ري خودي ﴿﴾ دبيژيت: ((لَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ
 حَتَّى تُوْمِنُوا و لَنْ تُوْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا)). نانكو: ((هوين
 ناچنه به حه شتي هه تا هوين باوه ريبي دنين، و هوين
 باوه ريبي نائين هه تا هوين هه ز ژ نيكو دوو دكه ن)). كا
 چاوا ژ وان عيباده تين ژ بهر دانا خوارني په يدا دبن،

روینشتنا د گهل مروځین باشه و نهځهیه کو نهو ژ بهر وی
خوارنا ته دایې دې ب هیز کهښن و نهځه ژی نه گهره که تو
څې چه ندې بو خو ب خیر هژمار بکه ی ل ده ف خودی.

ب: دروستکرنا فتاری بو روژیگران: پیغه مبهری
خودې ﷺ دبیژیت: ((مَنْ فَطَّرَ صَائِمًا كَانَ لَهُ مِثْلُ أَجْرِهِ
غَيْرِ أَنَّهُ لَا يَنْقُصُ مِنْ أَجْرِ الصَّائِمِ شَيْءٌ)). [أخرجه أحمد و
النسائي و صححه الألباني].

نانکو: ((هر که سې خوارنې بده ته روژیگره کی، کا
چند خیر ب روژییې گه هشتییه روژیگری دې هند خیر
بو وی که سې خوارن دایه وی ژی هیټ، بیی کو تشتک ژ
خیرا روژیگری کیم بیت)).

4. خو زه حمه تدان د خواندنا قورنائیدا:

خوشک و برایین هیژا، ل څیری نه ز دې بیرا هه وه ل
دوو خالان نیمن ل دور رهوشا سه له فیین چاک:

- أ. گه لهک خواندنا قورنائی.
- ب. گری و باراندنا روندکان ل ده مې خواندن یان
گوه دانا قورنائی، نهځه ژی وهک ترس و (خشوع)
و خو کی مکر نهک بو خودی.

گه لهک خواندنا قورنائی: هه یشا ره مه زانې هه یشا
قورنائیه، څیجا دځیت مروځی موسلمان د څې هه یځی گه لهک

قورنانی بخوینیت، و ژ رهوشا سهله فان د هه یقا ره مه زانیدا
 نه قه بوو وان خواندنا خو بو قورنانا پیروژ زیده دکر، هه می
 ره مه زان جبریل دهاته دهف پیغه مبهری و قورنان بو دگوت
 و پیگه دخواند، عوسمانی کوری عه فانی ژی (خودی ژی
 رازی بیت) د هه یقا ره مه زانی هه ر پوژه ک ختمه ک دبر و
 جاره کی قورنان هه می دخواند، هنده ک ژ سه له فین دی یین
 قی نوممه تی هه ر سی شه فان جاره کی قورنان د نشیژین
 شه قیدا ب دویمه یه ک دنینا، هنده کین دی ژی حه ف
 پوژان جاره کی ب دویمه یه ک دنینا، هنده کین دی ژی
 دهه پوژان جاره کی، قیجا وان قورنان د هه می ره وشین
 خودا دخواند، د نشیژیدا و وه کی ژی دخواند، نه قه نیمامی
 شافعییه؛ نه وی د هه یقا ره مه زانیدا شیست (60) جاران
 قورنان هه می دخواند و ختم دکر و وی نه ف قورنانه
 نشیژیدا نه خواند به لکی وه کی دی هنده ختم دبرن،
 قه تاده ی ژی د هه یقین دیدا هه ر حه ف پوژان جاره کی
 قورنان هه می دخواند، به لی ل هه یقا ره مه زانی وی هه ر سی
 پوژان جاره کی ختمه ک دبر و گاڤا دهه شه قین دویمه یه کی
 هاتبان؛ نه وی هه ر شه ف ختمه ک دبر، زوهری ژی ده می
 دبوو هه یقا ره مه زانی؛ دا خواندنا فه رمووده یان و روینشتنا
 د گه ل خودانین زانینی هیلیت (نانکو زانستی شه رعی و
 یی دی ژی نه دخواند)، و دا به ری خو ده ته خواندنا
 قورنانی ل سه ر موصحه فن، دیسان سوفیانی ته وری ژی گاڤا

هه‌یقا ره‌مه‌زانئ هاتبا؛ دا هه‌می عیباده‌تین دی هیلیت و به‌ره‌ف خواندنا قورنانیڤه هی‌ت. نبن ره‌ج‌ه‌ب دب‌یژیت: باب‌ه‌تئ پاشقه‌برنا ژ هندی کو مرۆف ژ سئ شه‌فان کیمتر ختمه‌کی ببه‌ت؛ نه‌فه بو ویه یئ به‌رده‌وام ئی چه‌ندی بکه‌ت، به‌لئ سه‌باره‌ت ده‌م‌ین ب بها وه‌کی هه‌یقا ره‌مه‌زانئ یان جه‌ین ب بها وه‌کی که‌سه‌کی نه‌خه‌لکی ویرئ بیت بچیته ویرئ، نه‌فین هه‌نئ سوننه‌ته نه‌و د‌قان ده‌م و جه‌ین ب بهادا گه‌له‌ک قورنانی بخوینن دا بشین د‌قی ده‌م و جه‌ین ب بهادا خیرین زیده‌تر ب ده‌ست خوڤه‌ بینن، نه‌فه ژئ بوچوون و گوټنا نه‌حه‌دی و نیسحاقی و هنده‌ک نیمامین دییه، هه‌ر دیسان کارئ هنده‌ک ژ نیمامین دی ژئ ل‌سه‌ر ئی بوویه وه‌کی به‌ری نووکه مه‌نامه‌ژه پیکری.

گری و باراندنا روندکان ل‌ده‌می خواندنا قورنانی:

ژ ری‌بازا سه‌له‌فین ئی نوممه‌تئ نه‌بوو نه‌و بله‌ز قورنانی بخوینن و کا چاوا تو مویه‌کی دل‌قینی وه‌سا به‌رپه‌رین قورنانی ژئ ب قولوپینی و له‌زئ د‌خواندنیدا بکه‌ی بیئ کو تو هزرین خو د‌نایه‌تین ویدا بکه‌ی و بزانی چ دب‌یژیته ته، نه‌ف چه‌نده ژ ری‌بازا وان نه‌بوو، به‌لکی سه‌له‌فین مه‌ب قورنانی کاریگه‌ر د‌بوون و دل‌پئ دل‌شاندن و نه‌خو‌ش و مرئئ ساخ د‌کرن، ژ سه‌حیحا بوخاریدا فه‌رمووده‌یه‌ک ژ عه‌بدوللاهئ کورئ مه‌سه‌عوودی (خودی ژئ رازی بیت)

هاتییه فه گوهاستن کو پیغه مبهری خودی ﴿الله﴾ گوته وی:
 ((بۆ من قورنانی بخوینه)). من ژى گوتی: بۆ ته قورنانی
 بخوینم و نهو ب خو یا بۆ ته هاتییه خوار؟ گوت: ((نهز
 چهز دکهم ژ که سین دی گوهلی بيم)). گوت: فیجا من
 دهستپیکر و سوورهت (النساء) بۆ خواند ههتا نهز
 که هشتیمه فی نایه تی: ﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ
 بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَىٰ هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ [النساء: 41]،
 نانکو: ((فیجا حالی مروغان ل روژا قیامه تی دی چاوا بیت،
 نه گهر خودی ژ ههر ملله ته کی پیغه مبهره ک نینا دا
 شاهده ییی ل سهر وان بدهت ب وی تشتی وان کری، و
 نه گری تو - نهی موحه ممه د - نینای دا بییه شاهد ل
 سهر نوممه تا خو و ل سهر فان پیغه مبهران ژى کو وان
 په یامین خودایی خو گه هاندینه؟)). نینا گوت: ((بهسه
 راوهسته))، من ژى بهری خو دایی و من دیت روندک یین
 ژ چاقین وی دبارن.

به یهه قی ژى فهرمووده یه کی ژ نه بو هورهیره ی (خودی
 ژى رازی بیت) فه دگوهیزیت کو وی گوتییه: ده می نه ف
 نایه ته هاتییه خوار: ﴿أَقْمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعَجَبُونَ
 ﴿٥٩﴾ وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ﴾ [النجم: 59 - 60]، نانکو:
 ((نهری فیجا هوین - نهی گه لی بوتپه ریسان - ژ فی گوتنی
 عه جیبگرتی دبن کو نهو یا دروست بیت * و هوین بۆ

ترانه کرن پڻ دکه نه که نی و هوین ژ ترسین گه فا وی دا ناگرین)). نینا خه لکڻ صوفه (أهل الصفة: نه ڦه ژی نه و هه ژارن و به لنگاز بوون یین نه خه لکڻ مه دینڻ ل ره خه کڻ مزگه فتڻ دمانه ڦه) کره گری هه تا ږوندکین وان ژ سهر رویین وان هاتینه خوار، ڦیجا ده مڻ پیغه مبه ری خودی ﴿گوھ ل گریا وان بووی و هه سټیټیگری، وی ژی د گهل وان کره گری، نینا مه ژی ژ بهر گریا وی کره گری. پاشی پیغه مبه ری خودی ﴿گوټ: ((لا یلج النار من بکی من خشیة الله)). نانکو: ((ناگر ناگه هیته وی که سی ژ ترسین خودیدا بکه ته گری)).

عه بدوللاهڻ کوری عومه ری ژی سووره ت (المطفین) خواند هه تا گه هشتیه ڦڻ نایه تی: ﴿يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ [المطفین: 6]، نانکو: ((ږوژا مروڦ ل بهر ده ستڻ خودی ږادوه ستن، ڦیجا نه و حسیبا تشتی هویر و گر د گهل وان دکه ت، نه و وی ږوژی بو خودای هه می چیکرییان دچه میاینه)). نینا کره گری کره گری هه تا خو ل سهر چوکین خو نه گرتی که ڦتییه سهر نه ردی و پشتی هنگی نه شیا نایه تی ب دویڦدا بخوینیت و ته مام بکه ت.

ژ موزاحمی کوری زفری دهیته ڦه گوهاستن کو گوټییه: سوفیانی نه وری نفیژا مه غره ب ل بهرا مه کر هه تا گه هشتیه ڦڻ نایه تی: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ [الفتاحه: 5]،

نانکو: ((نہم گوهداریا ته ب تنی دکهین و ته دپه ریسن،
 و نہم دہمی کارین خودا داخوذا هاریکارییی ژ ته ب
 تنی دکهین)). ل څیری کره گری هه تا نه شیای قورنانی
 بخوینیت و خواندنا وی هاتییه برین، لهوا جاره کا دی
 زڅری دهستیکی و ژ سهری خوانده څه.

هه ر دیسان ژ نیبراهیمی کوری نه شعەشی دهیته
 څه گوهاستن کو گوئییه: شه څه کی من گوھ ل فوضه یلی بوو
 نه وی سوورته (محمد) دخوینیت و هه ری دکه ته گری
 و دکه ته گری و یی څی نایه تی دووباره دکه ت: ﴿وَلَنبَلِّوَنَّكُمْ
 حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجْهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَنَبْلُوَ
 اٰخْبَارَكُمْ﴾ [محمد: 31]، نانکو: ((و نه م ب شه ری و جیهادا
 دوژمین خودی دی هه وه جه ربینین - گه لی خودان
 باوه رداران - هه تا ب کرنا جیهادی جیهادکر و سه برکیش
 ناشکه را بن، نه م دی گوتن و کریارین هه وه ژی جه ربینین
 دا یی راستگو ژ یی دهروین جودا ببیت)). څیجا وی هه ر
 نه څ نایه ته دخواند و دکره گری و نه څ رسته یه (ونبلو
 اخبارکم) دووباره دکر و دگو ت: دی مه جه ربینی، نه گه ر
 تو مه ب جه ربینی و تاقیبکه ی دی هه تکا مه به ی و دی
 نه و په چنتا ته ل سه ر مه دانای راکه ی، نه گه ر تو مه ب
 جه ربینی دی مه ژ ناقبه ی و مه عه زابده ی، و هه ر دکه ته
 گری.

5. رونیشتنال مزگهفتی هه تا رۆژ ده لیت:

پیغه مبهری خودی ﷺ نه گهر نقیژا سپیدی کربا؛ دال جهی مینیت و نه رادبوو هه تا رۆژ هه لاتبا [رواه مسلم].

ههروه سا تیرمزی فهرمووده یهک (ته خریج کرییه) کو ژ نه نه سی دهیته فه گوهاستن و نهو ژ پیغه مبهری ﷺ فه دگوهیزیت کو گوئییه: ((مَنْ صَلَّى الْفَجْرَ فِي جَمَاعَةٍ، ثُمَّ قَعَدَ يَذْكُرُ اللَّهَ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ، ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ، كَانَتْ لَهُ كَأَجْرِ حَجَّةٍ وَعُمْرَةٍ تَامَّةٍ، تَامَّةٍ، تَامَّةٍ)) [صححه الألبانی]، نانکو: ((هه ر که سی نقیژا سپیدی ب جه ماعهت بکهت، پاشی ل مزگهفتی بمینیت هه تا رۆژ ده لیت، پاشی دوو روکاعهتان بکهت، نه فه بو وی ب خیرا حه جه کن و عومره کا ته مام، ته مام، ته مام)). نه فه بو هه می رۆژین ناسایی و سرۆشتی هۆسایه، پا تو بیژی بو ره مه زانی چاوا بیت؟

6. نیعتیکاف (الإعتکاف):

پیغه مبهری خودی ﷺ هه می ره مه زان دهه رۆژان نیعتیکاف دکر، به لی ده می نهو سال هاتی یا تیدا وه غه را دویماییی کری؛ بیست رۆژان نیعتیکاف [أخرجه البخاری]، فیجا نیعتیکاف نیک ژ وان عیباده تانه یین گه لهک عیباده تین دی د ناف خۆدا کۆمفه دکهت وه کی خواندنا قورنانی و نقیژ و زکر و دوعا و هنده کین دی.

دبیت نهو که سسّ نهف عیباده ته تاقی نه کر بیت هزر
 بکهت یی ب زه حمه ته و گرانه، بهلی نهو که سسّ خودی ل
 بهر ب ساناهی کر بیت یی ب ساناهی و خو شه، فیجا ههر
 که سسّ خو ب نیه ته کا پاقر و هیز و نیراده یه کا موکوم و
 راستگو پر چه ک بکهت؛ خودی دی هاریکاریا وی کهت
 ل سهر بجهگه هاندنا و کرنا فی عیباده تی، باشتزین دهم بو
 نیعتیکافی ژی ده هکین دویماهیینه ژ هه یفا ره مه زانی،
 نه فه ژی چونکی شه قاب بها (لیلة القدر) دکه فیه ته د نیک
 ژ شه فین دویماهیکی ژ هه یفا ره مه زانی، لهوا ب
 نیعتیکافکرنا د وان دهه روژاندا دی خیرا فی شه فی
 مسوگر که ی و ب ده ستخو فیه نینی، و ناها خه لوه و ب
 تنیمانا شه رعی ژی ههر نه فه یه، چونکی نهو که سسّ
 نیعتیکافی دکهت یا خو زیندانگری بو عیباده تی خودی و
 زکری وی و یا خو ژ ههر تشته کی وی ل سهر عیباده تی
 خودی مزویل دکهت دابری و دویرکری، دیسان ب دل و
 له شی خو بهری خو یی دایه خودایی خو و وی تشتی وی
 نیزیکی خودایی وی دکهت، فیجا وی چ خه م و هیشی
 نینن ژ بلی خودی و نهو تشتی رازیبوونا خودی ب ده ست
 ویقه دینیت.

7. چوونا عومری د ره مه زانی:

ژ پیغه مبهری خودی ﷺ بڼه جه بوویه کو وی گوئییه:
((عُمْرَةٌ فِي رَمَضَانَ تَعْدِلُ حَجَّةً)) [اخرجه البخاري]، نانکو: ((کرنا
عومره یه کئی د هه یفا ره مه زانیدا یه کسانه ب حه جه کئی)). د
فه گوهاسنه کا دیدا هاتییه: ((حَجَّةٌ مَعِيَ))، نانکو: ((یه کسانه
ب حه جه کئی د گهل من)). څیجا خوښک و براین من، هه وه
پیروز بیت حه جه ک د گهل پیغه مبهری خودی ﷺ.

8. چافدیریکرنا شه قاب بها (ليلة القدر):

خودایی مه زن دهیته که ره می و دبیزیت: ﴿إِنَّا
أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿۱﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿۲﴾
لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ﴾ [القدر: 1 - 3]، نانکو:
((هندي نه مين مه قورنان د شه قاهنج و ب بهادا نينا يه
خواری، کو دکه څیته د هه یفا ره مه زانیدا * و توچ دزانی -
نه ی موحه ممه د - کانی شه قاهنج و ب بها چیه؟ * شه قاه
ب بها شه قه کا پیروزه، خیرا وی ژ یا هزار هه یقین نه ف
شه قه تیدا نه بیت چیتره)).

پیغه مبهری خودی ژی ﷺ دبیزیت: ((مَنْ قَامَ لَيْلَةَ
الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ)) [اخرجه
البخاري و مسلم]، نانکو: ((هر که سی شه قاه بها ساخ بکه ت
و تیدا رابیت عیباده تی بکه ت، باوهری پی هه بیت و بو

خۆ ب خیر هژمار بکەت، گونەهین وی یی بووری دی بۆ
هینە ژێرن)).

پینەمبەری ﴿﴾ چاقدیریا شەقا ب بها دکر و فەرمان ل
صەحابییین خۆ ژى دکر چاقدیریا وی بکەن، و ل
دەهکین دویماییکى ژ رەمەزانى کەس و کارین مالا خۆ
هشیار دکرن، دا بەلکى بگەنە خیرا شەقا ب قەدر و ب
دەستخۆفە بینن، د موسنەدیدا (موسنەدا نیمام نەحمەد)
فەرموودەیه ک ب (مەرفووعى) ژ عوبادەیی کورى صامتى
هاتییه فەگوهاستن کو گوئییه: ((مَنْ قَامَهَا ابْتِغَاءَهَا، ثُمَّ
وَقَعَتْ لَهَا، غُفِرَ لَهَا مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهَا وَمَا تَأَخَّرَ)). نانکو:
(هەر کەسى ل شەقا ب بها ژ بەر ساخکرنا وی رابیت و
عیبادەتى تیدا بکەت، پاشى شەقا ب بها کەفته د وی
شەقئى دا یا وی ساخکری و عیبادەت تیدا کری، گونەهین
وی یین بووری و یین دەین دی بۆ هینە ژێرن)). نەسانى
ژى فەرموودەیه کا ب قى رەنگى فەگوهاستییه. حافظ (بن
حەجەر) دبیژیت: سەنەدا وی یا ل دویش مەرچى
فەرموودەیا صەحیح.

ژ هەندە ک سەلهفین قى نومیەتى ژ صەحابى و تابعیان
هاتییه فەگوهاستن کو وان ل دەهکین دویماییکى سەرى
خۆ د شویشت و بهینخۆشى ل خۆ دکر، نەفە ژى وه ک
چاقدیری و ل بەر دانانا شەقا ب بها کو خودى بهایەکی

مهزن یی دایئ و د نائف ههمی شهفین سالییدا ب بها نیخستییه، فیجا نهی نهو کهسی ته ژییی خو د تشتی بیبهادا بهرزه کری و بووراندی، د فی شهفا ب بهادا بگهه نهو مای ژ ژییی، چونکی نهو شهف ب ژیییه کئی تهمام دهیته هژمارتن، کارکرن د وی شهفیدا باشترو ب خیرتره ژ کارکرن د هزار ههیفین دیدا، و ههر کهسی ژ خیر و باشییا وی بیبار بوو، نهفه نهو ژ خیر و باشییی ههمیی بیبار بوو.

شهفا ب قهدر یا د نیک ژ ههر دهه شهفین دویمایهکی ژ ره مهزانی و دهه — شهفین دویمایهکی ژی دکه فیهته شهفین کهت و تاک و ب هیفیتترین شهف کو شهفا ب بها بیت شهفا بیست و حهفتیییه، نهفه ژی ژ بهر وی فهرمووده یا موسلمی ژ نوبه ییی کوری کهعب (خودی ژی رازی بیت) فه دگو هیزیت کو گوئییه: ((والله، إِنِّي لَأَعْلَمُ أَيُّ لَيْلَةٍ هِيَ، هِيَ اللَّيْلَةُ الَّتِي أَمَرْنَا رَسُولُ اللَّهِ بِقِيَامِهَا، وَهِيَ لَيْلَةُ سَبْعٍ وَعِشْرِينَ))، نانکو: ((نهز ب خودی سویند دخوم، نهز باش دزانم کا نهو شهف کیژکه، نهو شهفه یا پیغه مبهری خودی فهران ل مه کری نهم ب کرنا عیباده تی ساخ بکهین، نهو شهفا بیست و حهفتیییه)). نوبه ییی سویند ل سهر فی چهندی دخوار و دگوت: ((بِالآيَةِ وَالْعَلَامَةِ الَّتِي أَخْبَرْنَا بِهَا رَسُولُ اللَّهِ، أَنَّ الشَّمْسَ تَطْلُعُ فِي صَبِيحَتِهَا لَا شُعَاعَ لَهَا)). نانکو: ((ژ وان نشان و علامه تین پیغه مبهری خودی

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بۆ مه ل سهر شه قاب بها گۆتین نه فهیه کو سپیده هییا وی چ تیشک د روژیدا نینن)).

ژ عانیشایی (خودی ژی رازی بیت) دهیته فه گوهاستن کو گۆتییه: من گۆت: نهی پیغه مبه ری خودی، نه گهر نه ز که قتمه د شه قاب بهادا و من ب دهستخوڤه نینا، نه ز د وی شه قیدا چ بیژم؟ گۆت: ((قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ إِنْ عَلِمْتُ أَيَّ لَيْلَةٍ الْقَدَرِ مَا أَقُولُ فِيهَا؟ قَالَ: قَوْلِي: اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفْوٌ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي)) [أخرجه أحمد و الترمذي و صححه الألباني]، نانکو: ((تو بیژه: خودایی من؛ نیک ژ ناڤین ته عه فویه (نه وی لیبوورین ل دهف هه ی) و تو حه ز ژ لیبوورینی دکه ی، قیجا تول من ببووره و من عه فوکه)).

9. گه لهك کرنا زکری و دوعا و ئیستیغفاران:

خۆشک و براییین من، شه ف و روژین ره مه زانی؛ هنده ک ده مین ب بهانه، قیجا ته نه مانه ت ژ ده ستین خو نه که و ب گه لهك کرنا زکری و دوعایان شه ده رباز بکه، ب تایبه تی ژی ل ده مین وه رگرتنا دوعایان، کو ژ وان ده مان ژی:

○ ل ده می فتاری، چونکی مروڤی روژیگر ل ده می دی فتاری که ت، دوعایه ک یا هه ی کو ناهیته زفراندن و یا قه بویلکریه.

○ سیئیکا دویمایکی ژ شهقی، ل دهمی کو خودایی مه دهیته خواری و کهرم دکهت و دبیزیت: ((هل من سائل فأعطیه هل من داعي فأستجیب له هل من تائب فأتوبَ علیه هل من مستغفر فأغفر له))، نانکو: ((نهري کهس ههیه تشته کی ژ من بخوازیت، دا بدهمی. کهس ههیه دوعایه کی ژ من بکهت، دا بهرسقا وی بدهم. کهس ههیه تهوبه بکهت، دا تهوبا وی وهرگرم و قه بویل بکهم. کهس ههیه دخوازا ژیبرنا گونه هان ژ من بکهت، دا بو ژیبهم و لی ببورم)).

○ کرنا نیستیغفار ل دویماییا شهقی (بهری سپیده بهیت): خودی کهرم دکهت و دبیزیت: ﴿وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَعْفِرُونَ﴾ [الذاریات: 18]، نانکو: ((و ل دویماییا شهقی بهری سپیدی وان داخوازا لیبۆرینا گونه هان ژ خودایی خو دکر)).

ل دویمایکی دی بیژم: خوشک و براین هیژا و خوشتقی... پشتی مه نهف گه شته د ناف میرگین به حه شتی و ل بن سیبه را کار و کریارین باش و چاکدا کری، من دقیت ته ل تشته کی گرنگ هشیار بکهم... نهري تو دزانی کا نهو چ تشته؟ نهو نیخلاص و دلسوزیا د کار و عیباده تیدایه... به لی نیخلاصه، نهري ما چهند رۆژیگر هه نه بارا وی ژ رۆژیی ب تنی برس و تیهناتییه، چهند

نفيژ که رين ب شه قی هه نه بارا وی ژ نفيژين شه قی ب تنی نه نشستن و وه ستیانه، خودی مه و هه وه ژ قی چه ندی ب پاريزيت و دوير بيخيت، ژ بهر هندی ژی دی بینی پیغه مبهر پشتراستکرنی ل سهر قی بابه تی دکه ت و هه رگاف دبيژيت: ((ایماناً واحتساباً))، قیجا خیرا ژيبرنا گونه هان بو وی که سی دانا یی روژيیی دگريت.

خومژويلکرن ب تشتی بيمفاقه ل هه يقا ره مه زانی:

خوشک و برايین هيژا... نه ز هزر دکه م من ل سهر ته دريژکر و گه لهک ده می ته بر، هه ر چه نده من ب خو تو ل سهر پاراستنا ده می هاندای، به لئ پا نه ز دی ده ستويريی ژ ته خوازم دا پیکشه ل سهر دیارده یه کا مه ترسیدار رابوه ستین، نه خاسمه ل هه يقا ره مه زانی گه لهک مه ترسیدار تره، نه و ژی دیارده یا به رزه کرن و بووراندا ده مییه د تشته کیدا کو خودی یی پی رازی نه بیت یان ژی عیباده تی خودی نه بیت، ب راستی ژی نه فه بیئاگه هبوونه کا مه زنه ژ هاتنا وه رزی دلوفانییا نیلاهی د قی هه يقا پیروژدا، خودی که ره م دکه ت و دبيژيت:

﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى﴾ (١٢٤) قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ﴿١٢٥﴾ قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيَتْهَا كَمَا نَسِيَ الْيَوْمَ نَسِيًّا ﴿١٢٦﴾ وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ

أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِ رَبِّهِ ۗ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى ﴿ [طه: 124 - 127]، نانکو: ((و هه چیی پشست بده ته زکری من د دنیا ییدا ژینه کا ب زه حمهت و بهرته ننگ بو وی هه یه، نه گهر خو ل بهر چاف و هسا یا دیار بیت کو نه وی بهرده ست فره هه ژی و ل روژا قیامه تی نه م دی وی کوره ژ دیتنی و به لگه یان راکه ینه شه * وی گو ت: خودای من بوچی ته نه ز کوره راکرم و نه و ب خو د دنیا ییدا نه ز یی ب چاف بووم؟ * خودی گوته وی: من تو کوره راکری؛ چونکی نایه تین من یین ناشکه را بو ته هاتبوون، و ته پشستا خو دابووی و باوه ری پی نه ئینابوو، فیجا کا چاوا د دنیا ییدا ته نه و هیلابوون و هسا نه فرۆ د ناگریدا تو ژی دی نییه هیلان * و ب فی رهنگی نه م د دنیا ییدا وی جزا دده یین یی ب بی نه مریسا خودای خو زیده گافی ل خو کری و باوه ری ب نایه تین وی نه نینای و عه زابا ناخره تی نه و بو وان هاتییه ناماده کرن یا نه خو شی دژوارتر و بهرده و امتره؛ چونکی نه و ب دویماهی ناییت)).

ناخی مروقی د سوژیت و دلی مروقی تژی هه سرهت و کوژان دبیت ده می نه فرۆکه گه نجین موسلمانان د فی رهوشیدا دبینیت کو دی بینی د شه فیین ره مه زانی یین ب بهادا فان گه نجان جادده و یاریگه ه یین تژی کرین و جهی وان ناکهت، نه م یی ل سهرده مه کی دژین گه نجین موسلمانان ب ناشکه را گونه هان د شه فیین ره مه زانییدا دکهن

.. ب راستی مرۆقی موسلمان گه له ك ب خه م دكه قیت و
دلی مرۆقی دسوژیت ده می دبینیت گه نجین موسلمان ده م
و باشتین ژییی خو د تشته کیدا ده رباز بکه ن کو خودی
یی پی رازی نه بیت.

به لئ پا ...! چ ناریشه نینه، ریکا به خته وه ربوونا ته و
به خته وه ربوونا براین ته؛ گازیکن و دوعانه، به لئ نه،
گازیکرنا که سین بیئاگه هه ژ کورین موسلمانان بو ریکا
راست و نینانا وانه بو سه ر ریکا راسته، ههروه سا دوعا کرنه
بو وان د پشت وانرا، به لکی خودی د به رسقا دوعایین مه
بهیت و پشتی هنگی چ جارن به ختره ش نه بیت.

ل دویمایه کی من دقیت هنده ک بیژم:

رهمه زان؛ هه یشه کا پری به ره که ته، باشترین ده لیقه و ده رفه ته مروّف تیدا خو ب گوهوریت و نه و خرابییین ل ده ف مروّقی هه یین بهیّلیت و بهر په ره کی نوی د ژیا نا خو دا فه که ت، نه فه ژی نه ب تی بو لایه نی روحی و نایینی دبیژم، به لکی هه تا بو دونیایی ژی ده رفه ته کا زیړینه، مروّف دشیت د قی هه یثیدا نه و نه ریت و ره فتارین خراب یین ل ده ف مروّقی هه یین و مروّف ژ بهر د نالیت بهیّلیت و خو ژی رزگار بکه ت، نوکه ژی نه ز دی د هنده ک خالاندا هنده ک پیشنیاران که م کو نه ز ب خو دبینم د فهرن مروّف د رهمه زانیدا کار ل سهر بکه ت:

1. وه کی نه م دزانیین گرنگترین کار نه م د هه یشا رهمه زانیدا بکه یین، گرنگیدانه ب قورنانی، به لی من دقیت ل قیړی هنده ک تشتیین گریدایی ب قی بابه تیقه بیژم: پتربیا مه د رهمه زانیدا بزاقان دکهن گه له ک ختمان ببه ن و ل هندی دگه رییین گه له ک جارن بخوینن دا خیرین مه زن ب ده ستخوّقه بینن، چونکی ههر پیته ک ب ده ه خیرایه وه کی د فهرمووده ییدا هاتی، به لی من دقیت بیژم یا باشتر نه وه مروّف ده می خو د گه ل قورنانی دابه ش بکه ت بو سهر چه ند پشکه کان: پشکه کی بده ته خواندنا وی، پشکه کا دی بده ته ژبه رکرنا وی، و گه له کا گرنگه

پشکه کئی بده ته تیگه هشتن و هزر کرن (تدبر) سا وی،
 ههروه سا نه گهر تو گه له کئی ره هوان و شاره زانه بی یان ته
 خه له تی هه نه، یان هه تا تو یی باش ژی بی، یا گرن گه
 گوهدارییا خوانده ثانه کئی زانا و شاره زانه بکه ی وه کی
 (مه نشاوی و حوصه ری و هتد...)، نانکو ل څیړی نه م
 دشیی بیژین، نه گهر تو چار ختمان ببه ی بو نموونه،
 هنگی بلا ب څی ره هنگی بیت: دوو ختم بو خواندنا ته و
 څی تو دشیی ل هه می جهان بخوینی، ختمه کئی ژی بده
 گوهدانی، نانکو ده هنگی خوانده قانی بدانه سهر و ب
 دویشدا بخوینه هه تا قورنانی هه مییی ب دویمه اهیك
 دینی، ل څیړی به لکی چه ندین په یف بکه څنه به رچاڅین
 ته و بو ته دیار بیت کو هه تا نوکه ته خه له ت دخواند و
 ته نه دزانی و تول سهر مه زن بو بووی، بو څی ختمی یا
 باشه تول جهه کئی بیده نگ بی، ختما چاری و
 دویمه اهیکی ژی کول ده ف من گرن گترینه، ختما هزر کرن
 و (ته ده بوریه)، نه ز پیشنیار دکه م نه ف ختمه بجیته
 درهنگی شه څی، ده می ههر که سه ک چوو یه مالا خو و
 جهو و میشکی ته یی نارامه و بیده هنگی یا زاله ل سهر
 دورو به ران، څی ختمی هندی بشیی ل سهر نایه تی
 رابوه سته و هزارا خو د راما نایه تییدا بکه و بزانه راما نا
 وی چیه، باشه جاره کئی ته هزارا خو کرییه کو نه ف
 قورنانا تو دخوینی، که لام و ناخفتنا خودایین ته یه، نانکو

نهڤه يا ژ دهڤ وي (ذاتي) هاتي يي تو چيکري و رزقي
 ته ددهت و مرن و ژينا ته د دهستيدا، نهڤ قورنانا تو
 دخويني، خودي يا بو من و ته نينايه خوار، دا ببسته
 ريپازا ژياني بو مه هه ميان، باش بزانه نهڤ قورنانه
 هه مي په يامن ژ دهڤ خودي بو من ته هاتين، ژ بهر
 هندئ ژي ل سهر خو و ب دلي خو بخوينه و بزانه چ
 دبيژيت، ده مي قورنان دبيژيت (يا ايها الذين آمنوا)،
 هنگي گوهين خو باش ڤه که و گوهي خو بدئ، نه و دي
 خودي فه رمانه کي ل ته که ت، په يامه کي بو ته ڤريکه ت،
 قورنان هه مي نامه و په يامين خودينه بو مه، له وانه يا
 دروست تو بله ز و به ز بخويني بي بزاني چ دبيژيت،
 باشه تو ب خودي نه گهر نوکه که سهک هه بيت تو
 گه له ک و گه له ک چه ز ژي بکه ي (نثيسه ره ک بيت، يان
 ياريزانه ک بيت يان هه تا سترانبيژه ک بيت... هتد) و
 پاشي تو موبايلا خو ڤه که ي و بييني نامه يه ک يا بو ته
 ڤريکري، نه ز ته دده مه سويندي، نه ري دي بله ز د سهر را
 بووري، يان ژي دي گه له ک خويني و هزرين خو تيدا
 که ي و نه گهر فه رمانه ک تيدا ل ته کربيت دي بله ز و
 که يف و شادي چي وي فه رمانئ بجه نيني، ني پا بوچي
 نه م هه مان سه ره ده ري د گه ل قورناني ناکه ين، کو يا پري
 نامه و په يامن ژ دهڤ خودايي مه کو دڤيت مه ژ هه ميان
 پتر بڤيت و چه ز ژي بکه ين؟!

ل دویماییکا فی خالی دی بیژمه ته: نه گهر تو ختمه کی ب
 تنی ببهی، به لی نه و هزرین خو تیدا بکه ی و بزانی چ
 فه رمان ل ته دکه ت و تشتی تیدا نه نجام بده ی و پشتی
 هنگی نه و ختم گوهارتنی ل سه ر ته دا بینیت، گه له ک
 باشتره ژ هندی تو ده ه ختمان ببه ی و تو ژ به ری هنگی
 خرابتر لی هاتبی!

2. خواندنا ته فسیرا قورنانی، هه ر چه نده به ری نوکه مه
 ناماژه پیدا کو نه م د قورنانی بگه هین و بزانی چ
 دبیزیت، به لی ل فی ری مه ره م پی نه شه یه تو بچی
 ته فسیره کی بینی و بخوینی، یا باشه ژی تو ژ ته فسیرین
 کورت ده ستپی بکه ی، نه بیژه نه ز عه ره بییی نزانم، باوه رکه
 نه م نه فین ل فی سه رده می دژین باری مه دی یی گران
 بیت نه گهر سه ستاهییی د دینی خو دا بکه یین، چونکی
 تشتی مه بقیت یی ل به رده ستی مه، به ری نوکه زانا دا
 ریکا هه یقه کی چیت ب تنی دا فه رموودیه کی بینیت و
 بکه ته د په رتووکا خو دا، به لی نوکه نه و په رتووک هه می
 یی ل به رده ستی ته و گه له ک ژ وان یی بؤ زمانی ته ژ ی
 هاتینه وه رگی ران، خو نیک ژ مه هیجه ت نینه نه فرۆکه د
 قورنانی نه گه هیت، نه گهر تو عه ره بییی بزانی، هنگی
 ته فسیرین (الختصر فی التفسیر، التفسیر المیسر، تفسیر
 السعدي...) گه له ک د باشن، ژ خو نه گهر تو ب تنی
 کوردییی دزانی، هنگی تو هه ر نامینییه مه حتل و ته

نه‌قه پین هه‌ین: (ته‌فسیرا سانا‌هی کو هه‌ر (التفسیر المیسر) سه‌یدایئ ته‌حسین کریهه بادینی، ته‌فسیرا ریبه‌ر ب سورانی، ته‌فسیرا سه‌عدی ژی یا بوویه بادینی، دیسان ته‌فسیرا سه‌یدایئ ته‌حسین یا دریژ (ریبازا ژیانئ) به‌لی پا دبیت نه‌و یا دریژ بیت بو ره‌مه‌زانئ).

3. بزاقان بکه ده‌می ره‌مه‌زان تشته‌کی ل خو‌زیده بکه، مه‌ره‌ما مه‌ ژ قئ چه‌ندی ژی نه‌قه‌یه: نه‌گه‌ر به‌ری نوکه ته‌زکریئ سپیده و نیقاران نه‌دخواندن، بزاقان بکه قئ ره‌مه‌زانئ بکه ده‌ستپیکه‌ک بو‌خواندنا وان زکران ب به‌رده‌وامی، به‌لی ب وی نیه‌تی کو پشتی هنگی ژی هه‌ر یئ به‌رده‌وامبی و ده‌ستان ژئ به‌رنه‌ده‌ی، و نه‌گه‌ر تو هه‌تا نوکه یئ سستی ل سه‌ر کرنا هه‌ر دوزاده روکاعه‌تین سوننه‌تین مونه‌که‌د، هنگی بلا قئ ره‌مه‌زانئ خو‌نیك ژ ته‌نه‌چیت، بلا قئ ره‌مه‌زانئ هندی ژ ته‌به‌یت نفیژین ب جه‌ماعه‌ت ژ ته‌نه‌چن، تشته‌کی دی یئ گرنگ من دقیت بیژم: قئ ره‌مه‌زانئ هنده‌ک زکریئ گرنگ بو‌خو‌بدانه د به‌رنامئ خو‌دا و هه‌می روژان بخوینه، بو‌نموونه، دی دانی هه‌می روژان سه‌د جاران هنده‌ک زکران بکه‌ی و پشتی هنگی ژی هه‌ر یئ به‌رده‌وام بی، ب قئ ره‌نگی دی گوهارتنین مه‌زن د ژيانا خو‌دا بینی و دی هه‌ست ب به‌ره‌که‌تا قئ زکری که‌ی.

گونه‌هان نه‌که: هندی ژ ته بهیّت بلا رهمه‌زانا ته یا خالی بیت ژ گونه‌هان، نه‌م مروّشین و دی هەر گونه‌هان که‌ین، به‌لی گه‌له‌ک رژدییی ل سەر هندی بکه و هەر ژ نوکه ننیه‌تا خو بینه کوئی رهمه‌زانئ گونه‌هان ناکه‌ی، یان ژی دی گه‌له‌ک کیّم که‌ی، بوئی مه‌ره‌می ژی من دقیت ناماژه‌یی ب چه‌ند تشته‌کان بکه‌م: نه‌گەر تو د تورپن جشاکیدا به‌ریخوّدان و دویشچوونا هنده‌ک که‌سان دکه‌ی کو تشتی ب گونه‌ه به‌لاف دکه‌ن یان تووشی به‌ریخوّدانین حه‌رام دی، هنگی دویشچوونا وان که‌سان ل ده‌ف خو ژیببه و بلا نه‌بنه نه‌گەر تو تووشی گونه‌ه‌ی بی. خو ژ گوهدانا موسیقی و سترانا دویر بیخه، نه‌بیژه نه‌ز نه‌شیمه‌ خو، ته‌قورنان یا هه‌ی و رهمه‌زان باشترین ده‌لیقه‌یه بو هیلانا سترانان، دیسان ته‌پیگوهوری سترانان ژی یی هه‌ی کو نه‌شیده‌نه، نانکو ب تنی شعر و ناوازه بی موسیقه د گه‌ل بیت و په‌یثین وان ژی هه‌می د دروستن، نه‌چه وان جهین گونه‌ه لی ده‌یته کرن، رهمه‌زان نه‌وه‌رزی چوونا سیک و بازار و مؤلایه، هندی ته‌کاره‌کی فەر نه‌بیت خو نیزیکی وان جهان نه‌که دا تووشی گونه‌ه و به‌ریخوّدانا حه‌رام نه‌بی. هه‌روه‌سا خو به‌ریخوّدانا زنجیره‌دراما و حه‌لقا دویر بیخه، مخابن مه‌رهمه‌زان یا کرییه هه‌یقا به‌ریخوّدانا حه‌لقا، نه‌فه ژی کاره‌ساته‌کا مه‌زنه نه‌م تیدا، دونیایه‌کا تشتی حه‌رام د قان حه‌لقه و

درامایاندا هه‌نه، ڤیجا بلا نه و ده‌می تو دده‌یه حه‌لقه و درامایان، بو سه‌ره‌دانا که‌س و کار و نی‌زیکین ته بیت، نه‌قه هه‌م دی خیرین مه‌زن بو ته نینیت و هه‌م دی حه‌ز ژیکرنا د ناقبه‌را هه‌وه‌دا زی‌ده‌که‌ت.

5. نه‌گه‌ر هه‌ر جو‌ره نیدمانه‌ک ل ده‌ف ته هه‌بیت (نیدمانا ماددین بی‌هۆش‌که‌ر، نیدمانا کی‌شانا جگاری، نیدمانا به‌ری‌خو‌دانا با‌به‌تین بی‌په‌رده، نیدمانا ڤه‌خوارنا عه‌ره‌ڤی، نیدمانا به‌ری‌خو‌دانا حه‌لقه و درامایان)، ره‌مه‌زان با‌شترین ده‌لیشه و ده‌رفه‌ته تو می‌شکی خو ژ ڤی نیدمانی پا‌قژ بکه‌ی، چونکی تو دزانی ب گه‌له‌ک ژ ڤان کاران رو‌ژییا ته دی که‌ڤیت، له‌وا تو خو نی‌زیک نا‌که‌ی، نه‌قه ژ ی دی باری ته گه‌له‌ک سڤک که‌ت و نه‌وا می ژ رو‌ژا ته دی خو زه‌حه‌مت ده‌ی دا نی‌زیک نه‌بی، ژ لایین زان‌ستی‌ڤه د 90 رو‌ژاندا می‌شکی مرو‌ڤی خو نویدکه‌ته‌ڤه، نانکو نه‌گه‌ر نیدمانه‌ک ل ده‌ف ته هه‌بیت و ته بڤیت به‌ی‌لی، 90 رو‌ژان ژ ی دویر بکه‌ڤه و نه‌ری‌ته‌کن دی بینه جه‌ی وی، ب نانه‌هییا خودی دی شی‌ی هی‌لی، زه‌حه‌مت ژ ی هه‌می یال ده‌س‌تپیکا ری‌کی، نانکو نه‌گه‌ر تو شی‌ی بو ماوی 30 رو‌ژان ل سه‌ر نیدمانا خو زالی، ب نانه‌هییا خودی پستی هنگی دی باری ته سڤک بیت و دی شی‌ی خو ژ ی دویر بکه‌ی، چونکی زه‌حه‌مت هه‌می یال ده‌س‌تپیک و حه‌فتی‌یین نی‌کی بین گه‌شیتا هی‌لان و رزگار بوونی ژ ڤی

نیدمانی، ته نه مانه ت گهلهك دوعا ژ خودی ژى بکه ته
ژ څى نیدمانی دویر بیخیت، چونکی دوعا باشترین
چه که دهستی مرؤفیدا.

6. دویر که فتنا ژ تورین جفاکی: نه ری هوین دزانن کو نه ف
موبایلین زیرهك و تورین جفاکی بو نیچیر کرنا من و ته
یین هاتینه چیکن، یین هاتینه چیکن دا هزارا من و ته
بژاله بکهن و تهرکیز و زاکیری ل دهف مه نه هیلن، یین
هاتینه چیکن دا مه بکه نه عهبد و کوله یین موبایلان، ما
تو نابینی نه فرۆکه نه م دهه خۆله کان ژى بیی موبایل
ناقه تینین و نه گهر نه م چووینه جهه کی و مه موبایلا خۆ
ژبیرکر، چهویا مه ناهیت و دی گهلهك بیهنا مه تهنگ
بیت، دی بیژی دونیا گه هشته نیك، ب تایبه تی ژى
تورین جفاکی، لهوا نه ز ل څیری باش دینم کو څى
پیشنیاری بکه م: گهلهك یا فه ر و پیدقییه هه ر چنه بیت
سالی هه یقه کی تو ژ تورین جفاکی دویر بکه څى، څیجا ما
باشتر ژ هه یقا ره مه زانی دی چ هه یف بیت کو تو څى
کاری بیخیه تیدا، هه م دی څى نارمانجی بجه نینی، و
هه م دی نه و ده می تورین جفاکی ژ ته دبه ن بو ره مه زانی
ته رخان که ی و تیدا قورنانی خوین و عیباده تی خودی
که ی، باوه رکه نه گهر تو بشی خۆ موبایلا خۆ یا زیرهك
ژى بو څى هه یڅى بدانه و نیکی هه لگره کو ب تنی

تلهفون پي بهين و بچن، بهلئ نه گهر تو نه شيای چ ژفانه
 نه که ی، هنگی ههر چنه بیت، وی ده می تو ددهیه تورین
 جفاکی کیم بکه، تو دشیی د ناه هه می توراندا بزانی
 کا رۆژانه تو چه ندی بکار دئینی؛ بهریخۆدانه کئ بۆ بکه
 و بزاقان بکه بلا هه می تورین جفاکی رۆژانه ژ
 ده مزمیره کئ بۆ دوو ده مزمیران زیده تر ده می ته نه بهن،
 نه و ده م ژ ی بلا بۆ تشتی ب مفا بیت، وه کی پۆدکاستین
 ب مفا و فیدیویین مفا ی ل دین و دونیا یا ته دکهن،
 مسۆگهر نه ف په یاما مه ژ ی بۆ وان که سانه یین ب تنی
 بهریخۆدانئ بۆ تورین جفاکی دکهن، نه کو ده عوی تیدا
 بکهن، نانکو نه گهر تو ژ وان که سان بی یین ده عوی د
 قان توراندا دکهی و خه لکه کئ باش بینه ریا ته دکه ت؛
 وی ده می مه به حسۆ ته نینه و بهرده وامبه و نه و مینه را
 تول سه ر گه له کا گرنگه و خودی بۆ ته ب خیر
 بنقیسیت.

خودی ته و فیکا مه هه میان بده ت بشیین ره مه زانی ب
 باشتین شیوه بکار بینین و عیاده ته کئ مه زن تیدا بکه یین
 و دل و دهروونی خو پاقژ بکه یین ژ چه ز و ثیانا دونیا یی.

مزگفت

www.mzgaft.com